

BỜ SÔNG BABYLON

Phanxicô

1. Bờ sông Ba - by - lon có ai ngồi thương nhớ Si - on, gió ru
2. Trần gian nơi tha hương nhớ nhung hoài năm tháng yêu thương, giữa đêm
3. Còn niềm tin cao dang thấp ngọn đèn trong gió mênh mang, ước đêm

buồn theo tiếng người mãi u hoài. Thành Đô xưa thân
trường con kiếm tìm bến Thiên Đường. Mùa xuân trên non
tàn sẽ thấy ngày sáng huy hoàng. Này muôn dân muôn

yêu đã xa mờ sương khói xa đưa. Biết bao giờ được trở về
cao lẳng quên người cho đến khi nao. Biết bao giờ mưa xuống gột
phương Chúa sẽ gọi về chốn Quê Hương. Chúa sẽ mở cho đất trời

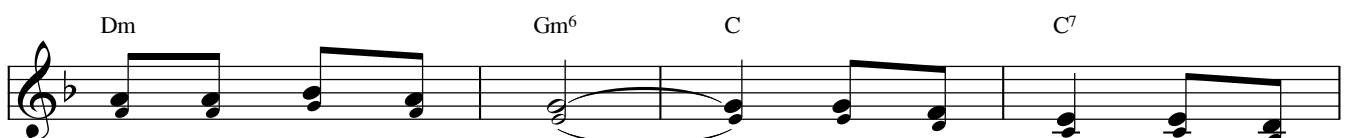
mái nhà xưa.
hết niềm đau. Đk: Biết bao giờ, biết bao giờ người lữ
thấy tình thương.

khách đi tới Quê Hương. Đến khi nào, đến khi nào người trần

gian dừng chân lữ thứ. Biết bao giờ, biết bao giờ hồn con

đến bên Chúa yêu thương. Đến khi nào, đến khi

nào hồn hoài hương vui sống Thiên Đường.